

Sygn. akt V U 215/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant p.o. stażysty Patrycja Kinder

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 r. w Kaliszu

odwołania C. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 18 stycznia 2018 r. Nr (...)

w sprawie C. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 18 stycznia 2018 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu C. P. (P.) prawo do emerytury poczynając od dnia (...).

2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującego C. P. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił C. P. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w (...) we W. w okresie 1.01.1980 – 30.05.1981 albowiem wnioskodawca nie przedstawił świadectwa potwierdzające taką pracę.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył C. P. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu spornego okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący C. P. urodzony (...) w okresie 1.01.1980 – 30.05.1981 był pracownikiem (...) we W. zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy jako ciastowy.

dowód: świadectwo pracy w aktach ZUS.

Odwołujący pracę na wskazanym wyżej stanowisku wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy – nie mniejszym niż 8 godzin dziennie. Praca polegała na wykonywaniu szeregu czynności związanych z wypiekiem pieczywa. Po połączeniu odpowiednich produktów takich jak mąka, woda, zakwas chlebowy należało tzw. wyrobić ciasto, następnie uformować w odpowiedni kształt w zależności od tego jaki produkt w danej chwili był wypiekany (chleb, bułki) a na końcu włożyć do pieca i kontrolować proces samego wypieku po czym wyjąć gotowe pieczywo z pieca i włożyć do pojemników.

dowód: zeznania świadka S. T., zeznania odwołującego.

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się łącznym okresem składkowym nieskładkowym w rozmiarze 25 lat. Zaliczony przez ZUS okres pracy w warunkach szczególnych to 13 lat 11 miesięcy i 29 dni. Odwołujący jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i złożył wniosek o przekazanie zgromadzonych tam środków na dochody budżetu państwa.

/bezsporne/

Sąd dał wiarę przedłożonym w ZUS-ie świadectwu pracy, zeznaniom słuchanego w sprawie świadka oraz zeznaniom odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku kobiet co najmniej 20 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący będąc z zawodu piekarzem zatrudnionym w piekarni przy wypieku pieczywa, wykonywał w okresie 1.01.1980 – 30.05.1981 prace bezpośrednio przy wypieku pieczywa. Praca taka spełniała warunki wymienione w wykazie A dział X pkt. 11 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Prace takie odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Doliczenie pominiętego przez ZUS okresu, wynoszącego 1 rok i 5 miesięcy do okresu uznanego przez ZUS, wynoszącego 13 lat 11 miesięcy i 29 dni sprawi, iż spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku mając na uwadze przepis art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie uznając, iż nakład pracy pełnomocnika procesowego uzasadnia przyznanie wynagrodzenia w wysokości stawki minimalnej.